

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5C/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415202569
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:4415202569.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženou Csibrányiovou, v právnej veci žalobcov v rade : 1. D. A., nar. XX.X.XXXX, bytom R., E. č. XXXX/XX , 2. E.. L. A., nar. XX.X.XXXX, bytom R., E. č. XXXX/XX, obaja žalobcovia zastúpení: D.. J. D., advokátom so sídlom T., P. XX, proti žalovaným v rade: 1. I. M. , nar. XX.X.XXXX, bytom R., 2. F. M., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXX, N. nad W., žalovaná v rade 2. zastúpená D.. L. E., advokátkou so sídlom F., U. XX, o zaplatenie 6.199,62 eur, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 786,41 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaná v 1. rade j e p o v i n n á zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne 5.413,21 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Súd priznáva žalobcom v rade 1. a 2. nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 1. rade v rozsahu 74 %

V. Súd priznáva žalovanej v 2. rade nárok na náhrad trov konania voči žalobcom v 1. a 2 rade a to v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v rade 1 a 2 sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.2.2015 domáhali od žalovaných v rade 1 a 2 zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 6.199,62 eur. Svoju žalobu žalobcovia zdôvodnili tým, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a to bytu č. 8, o rozlohe 76,47 m², nachádzajúceho sa na 3. poschodí, vo vchode č. 3, bytového domu so súpisným číslom 1877 na ul. Lúčna č. 3, Šurany, ktorý bytový dom stojí na parcele číslo 3604/49 a je zapísaný Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor, na LV čl. 3048 pre okres Nové Zámky, obec Šurany, katastrálne územie Šurany (ďalej len „byt“). Pred nadobudnutím vlastníckeho práva k predmetnému bytu žalobcovia na základe zmluvy o prevode práv a povinností spojených s členstvom v družstve, uzavretej v zmysle čl. 20 stanov Občianskeho bytového družstva Šurany (ďalej len „OBD Šurany“) zo dňa 29.7.2011 disponovali členskými právami a povinnosťami k predmetnému bytu. Dňa 1.8.2011 bola medzi OBD Šurany a žalobcami v rade 1 a 2 uzavretá Nájomná zmluva k predmetnému bytu. Následne OBD Šurany vyhovel žiadosti o schválenie zmluvy o podnájme uvedeného bytu v zmysle čl. 51 Stanov OBD Šurany, ktorá podnájomná zmluva mala byť uzavretá medzi žalobcami v rade 1 a 2 ako užívateľmi a žalovanou v rade 1 rade ako podnájomníčkou. Následne bola žalovanej v rade 1 predložená Zmluva o podnájme v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a v zmysle stanov OBD Šurany k predmetnému bytu. Žalovaná v rade 1 však uvedenú zmluvu podpísať odmietla a to aj napriek tomu, že predmetný byt užívala spolu so svojou dcérou - žalovanou v 2. rade, pričom nevykonávala ani úhradu nájomného a ani

úhradu platieb spojených s bývaním. Z uvedeného dôvodu žalobcovia v 1. a 2. rade podali na Okresný súd Nové Zámky žalobu o vypratanie predmetného bytu a vydanie bezdôvodného obohatenia. Právna vec bola vedená na tunajšom súde pod sp.zn.: 9C/161/2012. V danom konaní si žalobcovia uplatnili bezdôvodné obohatenie od 1.8.2011 do 11.2.2013 v celkovej výške 6.007,68 eur. Žalované v rade 1 a 2 užívali predmetný byt aj po 11.2.2013, neuhrádzali však ani nájomné a ani úhradu platieb spojených s bývaním a to až do 23.9.2014. Dňa 23.9.2014 žalobca v 1. rade, v záujme predísť vzniku ďalšej škody, v prítomnosti notára p. Mgr. Petra Dancziho, vykonal vstup do bytu, pričom hnutelné veci patriace žalovaným boli prevezené a umiestnené v Nových Zámkoch na Lesnej ulici v garáži č. 6459 a napriek opakovaným výzvam adresovaným právnomu zástupcovi žalovaných, tieto neboli ani v čase podania tejto žaloby vyzdvihnuté. Žalobcovia v rade 1 a 2 mali zato, že užívaním predmetného bytu bez právneho dôvodu získali žalované v rade 1 a 2 majetkový prospech zodpovedajúci jednaj výške nájomného, ktorá bola vyčíslená v Zmluve o podnájme na sumu 200,-eur mesačne (a rovnako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/161/2012) a zodpovedajúci aj výške nákladov spojených s užívaním bytu. Žalobcovia v rade 1 a 2 si žalobou v tomto konaní preto uplatňujú svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj za ďalšie obdobie a to odo dňa 12.2.2013 do 23.9.2014, taktiež z titulu neuhradeného nájomného a nákladov spojených s užívaním bytu. Svoj peňažný nárok vyčíslili nasledovne:

Obvyklé nájomné:

a. Nájomné za obdobie od 12.2.2013 do 28.2.2013 (aliquótna časť) vo výške 121,43 eur

b. Nájomné za obdobie od 1.3.2013 do 31.8.2014 vo výške 3.600,-eur

c. Nájomné za obdobie od 1.9.2014 do 23.9.2014 (aliquótna časť) vo výške 153,33 eur

Spolu obvyklé nájomné za obdobie od 12.2.2013 do 23.9.2014 vo výške 3.874,76 eur.

Náklady spojené s užívaním bytu, ktoré žalované nehradili vznikli nasledovne:

Žalobcovia v rade 1 a 2 uhradili za obdobie od 12.2.2013 do 23.9.2014 náklady za služby spojené s užívaním bytu, a to podľa mesačného predpisu vo výške 120,-eur. Za obdobie od 1.2.2013 do 30.9.2014 takto zaplatili za služby spojené s užívaním bytu spolu 2.280,-eur, z čoho si uplatňujú náklady za služby spojené s užívaním bytu v nasledovnej výške:

a. Úhrady za služby spojené s užívaním bytu za obdobie od 12.2.2013 do 28.2.2013 (aliquótna časť) vo výške 72,86 eur

b. Úhrady za služby spojené s užívaním bytu od 1.3.2013 do 31.8.2014 vo výške 2.160,-eur

c. Úhrady za služby spojené s užívaním bytu od 1.9.2014 do 23.9.2014 (aliquótna časť) vo výške 92,-eur

Spolu uplatňovaná náhrada za úhrady za služby spojené s bývaním v byte za obdobie od 12.2.2013 do 23.9.2014 vo výške 2.324,86 eur.

Vzhľadom na uvedené si žalobcovia v rade 1 a 2 žalobou uplatnili titulom bezdôvodného obohatenia pohľadávku spolu vo výške 6.199,62 eur / 3.874,76 eur+ 2.324,86 eur/.

2. Žaloba bola doručená obom žalovaným. K žalobe sa písomne vyjadrila len žalovaná v rade 2. Žalovaná v 2. rade potvrdila, že na tunajšom súde bolo vedené obdobné konanie a to pod sp.zn. 9C/161/2012, ktoré sa týkalo obdobia od 1.8.2011 do 11.2.2013. Žalovaná v rade 2 poukázala na to, že v predmetnom konaní bol vyhlásený rozsudok pod č. 9C/161/2012-181 zo dňa 11.12.2013, ktorý bol žalovanej v 2. rade doručovaný na adresu jej trvalého bydliska a po jeho prevzatí splnomocnencom na preberanie poštovej zásielky sa nedopatrením nedostal do osobnej dispozície žalovanej v 2. rade. Preto proti nemu nepodala v zákonom stanovenej lehote odvolanie, čím sa stal rozsudok v časti týkajúcej sa povinností žalovanej v 2. rade právoplatným a preto žalovaná v 2. rade uhradila sumu, ktorú jej predmetný rozsudok uložil zaplatiť žalobcom. Nestalo sa tak preto, že by žalovaná v 2. rade uznávala nárok, ale len z dôvodu premeškania lehoty na podanie odvolania. V tomto konaní, ktoré je však vedené pod sp.zn. 5C/96/2015, sa však žalovaná v rade 2. v celom rozsahu odvolávala na jej vyjadrenie a aj vyjadrenie jej právnej zástupkyne v konaní vedenom pod sp.zn. 9C/161/2012. Žalovaná v rade 2 poukazovala najmä na jej poslednú výpoveď na pojednávaní v predmetnej veci 9C dňa 27.4.2016, kde žalovaná v 2. rade opakovane uviedla, že v predmetnom byte sa nezdržiavala, že bývala u svojho priateľa p. Matúša Homolu a u sestry a že v predmetnom byte nemala žiadne osobné veci. Žalovaná v rade 2 vo svojom vyjadrení k žalobe ďalej uviedla, že potom, ako si žalovaná v rade 2. podrobne preštudovala aj notársku zápisnicu N 1187/2014, NZ 35064/2014 vyhotovenú Mgr. Petrom Danczim dňa 25.9.2014, kde sú podrobne uvedené veci, ktoré boli z predmetného bytu vypratane, táto zistila, že žiadna z vypratanych vecí nepatrila do jej osobného vlastníctva. Preto opakovane, tak ako v predchádzajúcom konaní 9C, tak aj teraz žalovaná v rade 2 trvala na tom, že nie je pasívne vecne legitimovaná ani v tomto konaní. Žalovaná v rade 2 ďalej uviedla, že žalobcovia v rade 1 a 2 v žalobe správne poukázali na to, že v zmysle ustanovenia § 453 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka sa bezdôvodne obohatil aj ten,

za koho sa splnilo, čo podľa práva mal plniť sám. Žalovaná v rade 2 však súčasne uviedla, že v tomto prípade ju nie je možné považovať za osobu, ktorá sa na úkor iného bezdôvodne obohatila, nakoľko v danom období neobývala byt vo vlastníctve žalobcov v rade 1 a 2 a preto nemohlo dôjsť k vzniku žiadneho bezdôvodného obohatenia na jej strane voči žalobcom. Poukázala aj na fakt, že pôvodnou výlučnou nájomníčku sporného bytu titulom vlastníctva členských práv bola len žalovaná v 1. rade a výlučne na túto osobu bola aj následne po prevode práv a povinností spojených s členstvom v družstve zo dňa 8.1.2011 (prevod Fojtíková - Ballay) a zo dňa 29.7.2011 (Ballay - Letkovi) schvaľovaná družstvom OBD Šurany zmluva o podnájme. Podľa žalovanej v rade 2 je teda zrejme, že len žalovaná v rade 1 obývala sporný byt. Žalovaná v rade 2 súdu predložila Zmluvu o ubytovaní uzavretú medzi ňou a UK v Bratislave na školský rok 2012/2013, v zmysle ktorej bolo žalovanej v 2. rade pridelené lôžko vo VI Družba UK , Botanická 25, Bratislava v 3-lôžkovej izbe č. D2/804/b, ako aj potvrdzujúci e-mail zo dňa 6.9.2012 o pridelení daného ubytovania. Žalovaná v 2. rade poukázala teda na to, že v čase, za ktorý by mala žalobcom vydať bezdôvodné obohatenie, už dlhodobo bývala v Bratislave, na internát nastúpila v septembri 2012 a od toho času v ňom aj bývala. Následne od 16.9.2013 už bývala žalovaná v 2. rade na adrese Donnerova 23, Bratislava, o čom predložila čestné prehlásenie pána Matúša Homolu. Zároveň predložila aj potvrdenie o trvalom pobyte na adrese Úľany nad Žitavou, Hlavná č. 168, v zmysle ktorého je zrejme, že od 9.9.2013 mala už prehlásený aj trvalý pobyt. Ďalej uviedla, že v predchádzajúcom konaní č.k. 9C/161/2012 boli Občianskym bytovým družstvom Šurany, doložené listiny preukazujúce, že OBD Šurany podalo 30.1.2012 návrh na Mestský úrad Šurany na zrušenie jej trvalého pobytu evidovaného na adrese Lúčna č. 3, Šurany, k bytu č. 8 na 3. poschodí. Z uvedeného je podľa nej zrejme, že neobývala v žalovanom období sporný byt spolu s matkou, nakoľko mala zabezpečené ubytovanie na iných miestach, rovnako tak nemala v danom období už vedený na predmetnej adrese ani trvalý pobyt. Osobné veci mala z bytu odšťahované už dávno pred 12.2.2013. Vzhľadom na podanie žaloby dňa 13.2.2015 na príslušný súd, zároveň vznesla námietku premičania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za deň 12.2.2013. Vzhľadom na uvedené žiadala žalovaná v rade 2 žalobu voči jej osobe zamietnuť.

3. Podaním zo dňa 19.5.2017 vzali žalobcovia v rade 1 a 2 žalobu v časti o zaplatenie sumy 786,41 eur späť a v tejto časti žiadali konanie zastaviť. V čiastočnom späťvzati uviedli, že sa pôvodne domáhali zaplatenia sumy 6.199,62 eur z titulu neuhradeného nájomného a nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 12.2.2013 od 23.9.2014. Celková žalovaná suma v čase podania žaloby pozostávala z bezdôvodného obohatenia predstavujúceho náhradu nájomného za dotknuté obdobie vo výške 3.874,76 eur a z bezdôvodného obohatenia predstavujúceho žalobcami vykonané úhrady za služby spojené s užívaním bytu za dotknuté obdobie vo výške 2.324,86 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že OBD Šurany vo vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu za dotknuté obdobie vyúčtovalo preplatok vo výške 786,41 eur, reálne náklady žalobcov v rade 1 a 2 na úhradách za služby spojené s užívaním bytu teda predstavovali za dotknuté obdobie sumu 1.538,45 eur. Preto žalobcovia v rade 1 a 2 zobrali v časti vyššie uvedeného preplatku, t.j. v časti o zaplatenie 786,41 eur žalobu späť. Naďalej však trvali na tom, aby súd zaviazal žalované v rade 1 a 2 na úhradu žalovanej istiny 5.413,21 eur, pozostávajúcej z bezdôvodného obohatenia predstavujúceho náhradu nájomného za dotknuté obdobie vo výške 3.874,76 eur a z bezdôvodného obohatenia predstavujúceho žalobcami vykonané a aj účtované úhrady za služby spojené s užívaním bytu za dotknuté obdobie vo výške 1.538,45 eur.

4. Súd vo veci vypočul žalobcov v rade 1 a 2, žalovanú v rade 2, navrhnutých svedkov a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise. Súčasťou listinných dôkazov boli aj zápisnice a rozhodnutia z konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/161/2012. Ako bolo uvedené vyššie, žalobcovia v rade 1 a 2 sa po čiastočnom späťvzati žaloby domáhali v tomto konaní od žalovaných v rade 1 a 2 vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5.413,21 eur. Žalobcovia v rade 1 a 2 mali za to, že žalované v rade 1 a 2 neoprávnene užívali byt číslo 8, ktorý sa nachádza v bytovom dome Lúčna, číslo 3, Šurany a ktorý byt patril v tom čase do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov. Žalobcovia sa domáhali zaplatenia žalovanej sumy predstavujúcej bezdôvodné obohatenie, ku ktorému malo dôjsť užívaním bytu žalovanými v rade 1 a 2 v období od 12.2.2013 do 23.9.2014 a to bez právneho dôvodu. Žalovaná suma, ktorá po čiastočnom späťvzati predstavovala 5.413,21 eur mala teda pozostávať z ceny obvyklého nájomného za dotknuté obdobie vo výške 3.874,76 eur a z nákladov spojených s užívaním bytu za predmetné obdobie vo výške 1.538,45 eur.

5. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 145 ods. 1 a 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Vyššie uvedené čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 19.5.2017 bolo obom žalovaným doručené, obe boli vyzvané, aby oznámili, či s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasia. Žalovaná v rade 2 písomným podaním z 13.6.2017 súdu oznámila, že s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí. Žalovanej v rade 1 bolo čiastočné späťvzatie doručené postupom podľa § 106 ods. 3 Cs.p., ani táto výhrady k čiastočnému späťvzatiu žaloby nevzniesla. Vzhľadom na uvedené súd postupoval podľa ustanovenia § 145 ods. 2 C.s.p. a v tomto rozhodnutí vo veci samej konanie v časti o zaplatenie sumy 786,41 eur zastavil.

7. Po čiastočnom späťvzati žaloby, predmetom skutkového zisťovania a dokazovania zostala žalovaná suma 5.413,21 eur, ktorej zaplatenia sa žalobcovia v rade 1 a 2 domáhali titulom bezdôvodného obohatenia predstavujúceho v časti náhradu obvyklého nájomného a v časti náhradu nákladov zaplatených žalobcami za služby spojené s užívaním bytu. Predmetom dokazovania bolo teda to, či žalované v rade 1 a 2 skutočne užívali byt vo vlastníctve žalobcov v rade 1 a 2 v dotknutom období od 12.2.2013 do 23.9.2014 a či ho užívali bez právneho dôvodu, t.j. či a v akom rozsahu sa užívaním predmetného bytu žalované v rade 1 a 2 na úkor žalobcov obohatili. V konaní nebolo sporné, že predmetný byt bol v dotknutom období v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov Letkových, t.j. žalobcov v rade 1 a 2, ktorí ho nadobudli titulom Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 23.5.2012. Uvedené sporné nebolo, nerosporoval to žiaden z účastníkov konania a uvedené bolo preukázané aj čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. 3048. Žalobcovia však tvrdili, že predmetný byt v dotknutom období od 12.2.2013 do 23.9.2014 obývali obe žalované bez uzavretej nájomnej zmluvy a bez toho, že by platili riadne nájomné a úhrady za služby spojené s užívaním bytu. Ako bolo uvedené, žalovanej v rade 1. bola žaloba doručená postupom podľa C.s.p., žalovaná v rade 1 sa k žalobe nevyjadřila, nijakým spôsobom nárok žalobcov nespochybnila. Naopak žalovaná v rade 2 sa v konaní bránila, nárok žalobcov v rade 1 a 2 voči jej osobe v celom rozsahu spochybnila a tvrdila, že tento je nedôvodný. Uviedla, že v predmetnom byte v dotknutom období nebývala, t.j. nemohla sa obohatiť na úkor žalobcov v rade 1 a 2. Počas celého konania tvrdila, že v dotknutom období bývala inde a že predmetný byt neobývala už od času, kedy došlo zo strany žalobcu v rade 1 k prvému pokusu o vypratanie, čo sa stalo už v roku 2012. Žalovaná v rade 2 poukazovala na to, že aj samotná žalovaná v rade 1 vo svojej výpovedi z pojednávania dňa 16.10.2013, ale vo veci 9C/161/2012 potvrdila, že žalovaná v rade 2 bola v tom čase študentkou druhého ročníka a už druhý rok nebýva v predmetnom byte a že sa žalovaná v rade 2 v byte nezdržiava ani cez víkendy, keďže tam nebola elektrická energia od ktorej bola žalovaná odpojená od januára 2012. Preukázanie skutočnosti, že žalovaná v rade 2 obývala, resp. užívala predmetný byt v dotknutom období a že ho užívala bez právneho dôvodu, bolo povinnosťou žalobcov, na ktorých spočívalo v tomto v sporovom konaní dôkazné bremeno. T.j. povinnosťou žalobcov v tomto civilnom sporovom konaní bolo nie len tvrdiť, ale aj bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že tieto tvrdenia sú pravdivé. Žalobcovia, ktorí tvrdili, že žalovaná v rade 2 predmetný byt v dotknutom období od 12.2.2013 do 23.9.2014 užívala bez právneho dôvodu, čo však táto dôrazne poprela, boli teda povinní uvedené aj preukázať. Na preukázanie tejto skutočnosti predložili žalobcovia notársku zápisnicu spísanú notárom Mgr. Petrom Danczim dňa 23.9.2014, v ktorej boli spísané huteľné veci vypratávané z predmetného bytu, pričom žalobcovia poukazovali napr. na to, že v zápisnici sú uvádzané viaceré dámske šaty rôznych veľkostí, z čoho usudzovali, že niektoré z nich patrili aj žalovanej v rade 2. Napriek tomu, že v zápisnici je skutočne uvedené veľké množstvo rôznych huteľných vecí a aj dámske ošatenie, podľa súdu nie je možné len z uvedeného, bez ďalšieho, jednoznačne vyvodit', že sa jedná o veci patriace žalovanej v rade 2., resp. ak by sa tam aj nejaká vec patriaca žalovanej v rade 2 nachádzala / čo však preukázané nebolo/, uvedené nad všetku pochybnosť nepreukazuje skutočnosť, že žalovaná v rade 2 v dotknutom období byt skutočne užívala. Žalobca v rade 1 vo svojej výpovedi zo dňa 24.10.2017 tiež poukázal na výpoveď žalovanej v rade 2, uskutočnenej v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/161/2012 zo dňa 11.12.2013, v rámci ktorej mala táto uviesť, že byt užíva a nemieni sa z neho vysťahovať. K uvedenému tvrdeniu žalobcu v rade 1 súd uvádza, že žalovaná v rámci svojej výpovede na pojednávaní dňa 11.12.2013 vo veci 9C jednoznačne neuviedla, že v byte býva. Naopak uviedla, že v ňom už 2 roky nebýva, že bývala na internáte a neskôr u svojho

priateľa. Súčasne však potvrdila, že v predmetnom byte bývala jej matka, ktorú tam navštevovala. Len samotné sporadické návštevy vykonané dcérou / žalovanou v rade 2 / v byte, v ktorom bývala matka / žalovaná v rade 1/ však nepreukazujú nad všetku pochybnosť skutočnosť, že žalovaná v rade 2 v dotknutom období v byte skutočne aj bývala. Ako bolo uvedené, žalobcovia sa domáhali aj od žalovanej v rade 2 vydania bezdôvodného obohatenia predstavujúceho cenu obvyklého nájomného a cenu služieb spojených s užívaním bytu, počas užívania bytu bez právneho dôvodu. Keďže sa žalobcovia domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia od žalovanej rade 2 rade v celom rozsahu / žalobný petít znie na spoločné a nerozdielne plnenie/ bolo ich povinnosťou preukázať, že žalovaná v rade 2 plnohodnotne byt užívala a to v takom rozsahu, aký sa predpokladá pri riadnej nájomnej zmluve. T.j. na strane takéhoto užívateľa musí existovať vôľa vec / byt/ užívať/. A táto vôľa podľa súdu len pri občasnej návšteve chýba. Nie je preto možné zaviazat' žalovanú v rade 2 na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho nájomné a cenu služieb spojených s užívaním bytu len z dôvodu, že v dotknutom byte navštevovala svoju matku, žalovanú v rade 1., resp. len z dôvodu, že sa v byte nahádzali nejaké jej veci, ako to tvrdili žalobcovia, pokiaľ nebolo riadne a nespochybniteľne preukázania, že žalovaná v dotknutom byte bývala, t.j. že ho reálne užívala. Len samotná skutočnosť, že žalovaná v rade 2, ako dcéra si poprípade aj nechala nejaké svoje osobné veci v byte v ktorom voľakedy bývala a v ktorom neskôr zostala bývať jej matka, ktorú navštevovala, nespôsobuje vznik bezdôvodného obohatenia na jej strane. Súd teda ani pripojením zápisnice z konania 9C nemal preukázané, že žalovaná v rade 2 v dotknutom období byt užívala. A ani skutočnosť, že žalovaná v rade 2 disponovala v dotknutom období kľúčom nepreukazuje nad všetku pochybnosť to, že byt užívala, že v ňom bývala. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaná v rade 2. disponovala v dotknutom období len kľúčom od interiérových dverí, ktoré boli na byte namontované potom, ako exteriérové dvere žalobca v rade 1. odstránil. Podľa súdu však ani táto skutočnosť jednoznačne a nad všetku pochybnosť nepreukazuje, že žalovaná v rade 2 v dotknutom období byt užívala. Čo sa týka žalobcami navrhnutého svedka Alexandra Závodského, ktorý sa zúčastnil vypratávania bytu, tak ani jeho výpoveďou nemal súd za preukázané, že žalovaná byt v dotknutom období užívala. Uvedený svedok len potvrdil, že sa zúčastnil vypratávania bytu, na otázku či predmetný byt žalovaná v rade 2 obývala odpovedal však tak, že sa k tomu nevie vyjadriť. T.j. ani výsluchom tohto svedka nemal súd preukázané tvrdenie žalobcov, že žalovaná v rade 2 predmetný byt v dotknutom období užívala bez právneho dôvodu. Naopak, z listinných dôkazov predložených žalovanou a výsluchom svedkov: Jany Meliškovej, sestry žalovanej a Matúša Homolí, priateľa žalovanej, mal súd za preukázané, že žalovaná v rade 2 v dotknutom období byt neobývala, že v dotknutom období bývala v Bratislave, cez víkendy u svojej sestry a neskôr u svojho priateľa Matúša Homolí. Súd okrem existencie vzájomného príbuzenského a partnerského vzťahu medzi žalovanou v rade 2 a svedkami / sestrou a priateľom žalovanej 2/ nezistil, žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by mohol výpoveď uvedených svedkov vyhodnotiť ako neobjektívnu. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie ústavného súdu SR, III.ÚS 276/2014 podľa ktorého: „...spochybňovanie objektívnosti výpovede svedkov na základe ich kolegiálneho alebo iného spoločenského alebo rodinného vzťahu bez tohto, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zdokumentované skutočnosti a dôkazy, by v prípade, keď jediným dostupným dôkazom je práve výpoveď účastníkov a svedkov majúcich medzi sebou takýto vzťah, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno navrhovateľa...“ . Súd k uvedenému opätovne dodáva, že dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní, že žalovaná v rade 2 sa skutočne a reálne v dotknutom období obohatila na úkor žalobcov bolo jednoznačne na strane žalobcov a tieto ho neunesli. Ani v konaní 9C/161/2012, v ktorom pôvodne žiadali žalobcovia vypratať byt a v ktorom si taktiež uplatnili bezdôvodné obohatenie od žalovaných v rade 1 a 2, žalovaná v rade 2 výslovne nárok žalobcov neuznala, tak ako už bolo uvedené vo svojej výpovedi z 11.12.2013 v predmetnej veci 9C uviedla, že v byte už 2 roky nebýva, že tam chodí len navštevať mamu. Aj z pripojenej zápisnice z pojednávania konaného 16.10.2013 vo veci 9C/161/2012 súd zistil, že aj samotná matka, t.j. žalovaná v rade 1 uviedla, že jej dcéra - žalovaná v rade 2, ktorá je študentkou 2. ročníka Univerzity Komenského v predmetnom byte nebýva už 2 roky, s tým, že prvý rok bývala na internáte a neskôr s priateľom v prenajatom byte v Bratislave. Ani to, že žalovaná v rade 2. predmetný rozsudok, ktorý bol v časti o zaplatenie v jej neprospech, nenapadla odvolaním, nie je možné podľa súdu automaticky považovať za jej uznávací prejav vo vzťahu k žalobcom. Ani táto skutočnosť podľa súdu nepreukazuje, resp. nie je ju možné považovať za dôkaz toho, že v dotknutom období, za ktoré žiadajú v tomto súdnom konaní 5C/96/2015 žalobcovia v rade 1 a 2 od žalovanej v rade 2 vydať bezdôvodné obohatenie, žalovaná v rade 2 byt aj skutočne užívala. Predmetom konania vo veci 9C/161/2012 bolo pritom vypratanie bytu, v tejto časti však neskôr žalobcovia vzali žalobu späť a v tejto časti bolo konanie zastavené, ako to vyplýva z rozsudku č.k. 9C/161/2012-372. Súčasne bolo predmetom konania vedného v oddelení 9C aj bezdôvodné obohatenie, týkajúce sa užívania predmetného bytu ale

v inom období. Preto ak by aj bola v konaní 9C/161/2012 žaloba voči žalovanej v rade 2 týkajúca sa bezdôvodného obohatenia, ale za iné obdobie, dôvodná, neznamená to automaticky, že bezdôvodné obohatenie vzniklo na strane žalovanej v rade 2 aj v dotknutom období, za ktoré si žalobcovia uplatňujú bezdôvodné obohatenie v tejto veci 5C/96/2015. Aj z listinných dôkazov predložených žalobcami a to žiadosti o schválenie zmluvy o podnájme... / č.l. 148 v spise/, návrhu podnájomnej zmluvy / č.l. 152 v spise/ vyplynulo, že podnájomná zmluva ktorá mala byť uzatvorená, tak táto mala byť uzatvorená len so žalovanou v rade 1, nie aj so žalovanou v 2. rade. Z listinných dôkazov predložených žalovanou a to Zmluvy o ubytovaní / č.l. 65 v spise/ mal súd preukázané, že žalovaná v rade 2. mala zabezpečené ubytovanie v Bratislave a to v období od 1.9.2012 do 30.6.2013 a z čestného prehlásenia Matúša Homolu / č.l. 69/ mal súd preukázané, že žalovaná v rade 2 je jeho spolubývajúcou odo dňa 16.9.2013 na Donnerovej 23 v Bratislave. A ako už bolo uvedené, aj z výsluchu svedkyne Jany Meliškovej / sestra žalovanej 2/ mal teda súd preukázané, že v dotknutom období za ktoré si žalobcovia uplatňujú nárok, v predmetnom byte už žalovaná nebývala, ale bývala striedavo na internáte, u svedkyne a aj u priateľa. Uvedené vyplynulo aj z výsluchu svedka Matúša Homolu, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaná v predmetnom byte nebývala už v čase prvého pokusu o vypratanie bytu / pričom zo skorších výpovedí vyplynulo, že k tomu prvému vypratávaniu malo dôjsť už v roku 2012, t.j. v dotknutom období rokov 2013-2014 byť neužívala. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že vo vzťahu k žalovanej v rade 2 žalobcovia v rade 1 a 2 svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy titulom bezdôvodného obohatenia nad všetku pochybnosť nepreukázali. Jednoznačne nepreukázali, že žalovaná v rade 2 v dotknutom období, t.j. od 12.2.2013 do 23.9.2014 byť užívala a že ho užívala bez právneho dôvodu.

8. Čo sa týka nároku žalobcov v rade 1 a 2 na zaplatenie žalovanej sumy voči žalovanej v rade 1., tak tu súd uvádza, že svoj nárok si uplatnili tým istým titulom ako voči žalovanej v rade 2., t.j. titulom vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého užívaním bytu bez právneho dôvodu. V konaní nebolo sporné, že žalobcovia mali záujem uzavrieť so žalovanou v rade 1 Zmluvu o podnájme, ktorej návrh bol do spisu predložený a k uzavretiu ktorej si zabezpečili aj súhlas OBD Šurany. Taktiež v konaní nebolo sporné, že žalovaná v rade 1. predmetný byt v dotknutom období užívala, čo žalovaná v rade 1 v tomto konaní nijakým spôsobom nespochybnila. Z listinných dôkazov predložených žalobcami mal súd preukázané, že len so žalovanou v rade 1 chceli žalobcovia uzavrieť podnájomnú zmluvu, ju označili žalobcovia ako podnájomníka v žiadosti o schválenie zmluvy o podnájme bytu, k uzavretiu ktorej však nedošlo. Žalovanú v rade 1 žalobcovia následne, keďže táto byt užívala bez platne uzavretej zmluvy aj písomne vyzývali na vypratanie nehnuteľnosti a žalovanú v rade 1 vystavili žalobcovia aj trestnému stíhaniu pre neoprávnený zásad do práv k domu. Keďže žalovaná v rade 1 tieto skutočnosti nijakým spôsobom v tomto konaní nespochybnila, súd nepovažoval za sporné tvrdenia žalobcov, že žalovaná v rade 1. byt v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov v dotknutom období od 12.2.2013 do 28.2.2014 užívala a že ho užívala bez právneho dôvodu, pretože k platnému uzavretiu podnájomnej zmluvy nedošlo. Užívaním predmetného bytu bez právneho dôvodu došlo na strane žalovanej v rade 1 k bezdôvodnému obohateniu, ktoré predstavuje obvyklé nájomné, ktoré by bola povinná žalovaná v rade 1 zaplatiť v prípade riadne uzavretej zmluvy a tiež cenu služieb spojených s užívaním bytu, ktorú platili vlastníci bytu v čase, keď ho nemohli oni sami užívať a brať z neho úžitky a to z dôvodu, že tento obývala a užívala v dotknutom čase žalovaná bez právneho dôvodu a vzhľadom aj na viac pokusov o vypratanie žalovanej v rade 1 z predmetného bytu a vzhľadom aj na v konaní spomínané trestné oznámenie, ho táto užívala bez súhlasu žalobcov. Na preukázanie výšky obvyklého nájomného žalobcovia do spisu založili niekoľko nájomných zmlúv z dotknutého obdobia a týmito preukazovali, že nájomné vo výške 200,-eur za mesiac zodpovedá obvyklému nájomnému v meste Šurany. Čo sa týka nákladov spojených s užívaním bytu k tomu žalobcovia doložili do spisu dôkazy o uhradení mesačných zálohových platieb za dotknuté obdobie a doklad o vrátení preplatku za dotknuté obdobie. Podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2013, alikvótna časť preplatku za obdobie od 12.2.2013 do 31.12.2013 bola vo výške 215,96 eur a podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2014, alikvótna časť preplatku za obdobie od 1.1.2014 do 23.9.2014 vo výške 570,45 eur t.j. preplatky za dotknuté obdobie od 12.2.2013 do 23.9.2014 boli vo výške 786,41 eur. Po odpočítaní tohto preplatku 786,41 eur od celkových mesačných záloh, ktoré za dotknuté obdobie žalobcovia zaplatili vo výške 2.324,86 eur, skutočné náklady žalobcov, ktoré títo mali spojené s užívaním bytu boli za predmetné obdobie vo výške 1.538,45 eur. Súd nepovažoval teda za sporné, že cena obvyklého nájomného bola v žalobcami deklarovanej výške 200,-eur mesačne, čo za dotknuté obdobie predstavuje 3.874,76 eur / 200,- eur x 18 mesiacov + za mesiac február 2013 a september 2014 alikvótna časť/. A taktiež nepovažoval za sporné, že žalobcovia v rade 1 a 2 v dotknutom období zaplatili OBD Šurany za služby spojené s užívaním bytu sumu 1.538,45 eur. Ako bolo uvedené, žalovanej v rade 1 bola žaloba aj s prílohami doručená postupom podľa C.s.p., žalovaná v rade 1 sa k žalobe nevyjadřila, nijakým spôsobom nárok žalobcov

nespochybnila. Preto súd, berúc do úvahy čiastočné späťvzatie žaloby, žalobe vo vzťahu k žalovanej v rade 1 vyhovel a žalobcom v rade 1 a 2 priznal voči žalovanej v rade 1 nárok na bezdôvodné obohatenie vo výške 5.413,21 eur, nakoľko mal zato, že žalovaná v rade 1 sa na ich úkor obohatila tak, že užívala byt patriaci do ich bezpodielového spoluvlastníctva bez riadne uzavretej zmluvy so žalobcami, t.j. žalovaná v rade 1 získala majetkový prospech bez právneho titulu / § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka/. Tento majetkový prospech, bezdôvodné obohatenie spočívajúce v obvyklom nájomnom / resp. jeho pomernej časti/ za dotknuté obdobie užívania bez zmluvného vzťahu s vlastníckmi, a v cene služieb hradených vlastníckmi v dotknutom období, je žalovaná v rade 1 povinná ukráteným žalobcom v rade 1 a 2 vydať / § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka/. Aktívna solidarita žalobcov - manželov Letkových, voči žalovanej v rade 1, vyplýva z ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, v časti súd konanie zastavil, v časti žalobe voči žalovanej v rade 1. vyhovel a vo zvyšku, t.j. voči žalovanej v rade 2. žalobu zamietol.

10. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v rade 1 súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobcovia sa domáhali od žalovanej v rade 1 zaplata sumy 6.199,62 eur / 100 % žalovanej sumy/. Vo vzťahu k žalovanej v rade 1. bolo v časti konanie o zaplata sumy 786,41 eur / 13% z pôvodne žalovanej sumy/ zastavené a vo zvyšnej časti o zaplata sumy 5.413,21 / 87 % z pôvodne žalovanej sumy/ bolo žalobe voči žalovanej v rade 1 vyhovené. V časti v ktorej bolo konanie zastavené, bolo toto zastavené, bez preukázania že žaloba bola aj v tejto časti podaná voči žalovanej v rade 1 dôvodne, t.j. v časti zastavujúcej by mala nárok na náhradu trov konania žalovaná v rade 1, je to jej úspech v konaní v rozsahu 13% . Vo zvyšku, časti o zaplata sumy 5.413,21 eur bolo žalobe voči žalovanej v rade 1 vyhovené, t.j. v tejto časti boli v konaní úspešní obaja žalobcovia, je to ich úspech v konaní v rozsahu 87 %. Berúc do úvahy pomer úspechu a neúspechu žalobcov 1 a 2 a žalovanej v rade 1, úspešnejší boli žalobcovia, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rade 1 a podľa pomeru v rozsahu 74 %.

12. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v rade 2 súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobcovia sa domáhali aj od žalovanej v rade 2 zaplata sumy 6.199,62 eur / 100 % žalovanej sumy/. Vo vzťahu k žalovanej v rade 2. bolo taktiež v časti konanie o zaplata sumy 786,41 eur / 13% z pôvodne žalovanej sumy/ zastavené, ale vo zvyšnej časti o zaplata sumy 5.413,21 / 87 % z pôvodne žalovanej sumy/ bola žaloba voči žalovanej v rade 2 zamietnutá. V časti v ktorej bolo konanie zastavené, bolo toto zastavené, bez preukázania že žaloba bola aj v tejto časti podaná voči žalovanej v rade 2 dôvodne, t.j. v časti zastavujúcej by mala nárok na náhradu trov konania žalovaná v rade 2, je to jej úspech v konaní v rozsahu 13% . Vo zvyšku, časti o zaplata sumy 5.413,21 eur bola žaloba voči žalovanej v rade 2 zase zamietnutá, t.j. aj v tejto časti bola v konaní úspešná žalovaná v rade 2. Preto súd priznal žalovanej v rade 2. podľa § 255 ods. 1 §262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rade 1 a 2 v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.